

Š o p e k
mičnih pesnij

za
šolo in dom.

Nabral in vredil
F. Stegnar,
a. k. učitelj.

V LJUBLJANI.

Tiskal in založil Rud. Milic.
1878.

109099

FJC 1161 / 1951

1. Mirno, tiho!

Mirni, tihi, poslušljivi
V šoli biti moramo,
Dobra deca učitelja
Vedno radi slušajo.

V šoli se ne sme šeptati,
Pridno naj se vsak uči,
Dober, pridni otročiček
Mirno, tiho naj sedi.

Poleg Hrvatskega.

2. Pridni otrok.

Kadar zarja mi prisveti,
Vstanem in na svetlo grem,
Stvarniku v molitvi vneti
Serčno hvalo, čast dajem.

Mlad sem še, zelo nezmožen,
Vendar nekaj če storim:
Dober lahko sem, pobožen,
Lahko pridno se učim.

Lepi navki so zakladi,
 Ki nabiram jih v serce,
 Biseri so v dobi mladi,
 Ki jih molj, rujá ne sne.
 Glej „Slov. Abeced.“

3. Mali vojaci.

Mali smo vojaci še,
 Sučemo že sabljice
 Na povelje bobnarja,
 Ki na boben ropota.

Kdor si deček še krepák,
 Z nami bodi mlad voják,
 Berž čez ramo púškico
 In opáši sabljíco.

Smo vojaci še mladí,
 V žilah gorka kri kipí;
 Čujte, boben ropotá,
 Glas je to, ki nam veljá.

Na sovražnika vsi v boj
 Urno idite z menoj;
 Zdaj pogúm, serce velja,
 V boj nas kliče Avstrija!

Res, da trnje je samó,
 Po katerim sekamo, —
 Vádi naj se zgodaj vsak,
 Kdor če biti verl voják!

Poleg Hrvatskega.

4. Poštar.

Slušaj, slušaj poštarja trobiti,
 Čversto poje zviti mu rog.
 Vozi po cestah se,
 Serca vesel'ga je;
 Vse pozna ga daleč okrog.

5. Mladi ribič.

Mladi ribič ribo vjame,
 Al' premajhna se mu zdi;
 Z mreže jo za vado vzame,
 Pa na ternek nasadi.

Da ujel bi ribe več,
 Verže ternek sred vode,
 Čakal je do mraka sréče;
 V mraku prazen domu gré.

M. Vilhar.

6. Kánon.

Žari se dan, ne bodi zaspan,
Le urno na noge, um ti je dan!

7. Dober večer.

Dober večer nam Bog daj!
Lepo zvonček poje,
On nas vabi, v sveti raj
Vzdignit serce svoje.

Dober večer on pove
Kmetiču na polji,
Da počivat' iti sme,
Kar mu je po volji.

Dober večer! se kadi,
In večerja kuha;
Gospodinja nam deli
Sira ino kruha.

Dober večer, voši nam
Tadi luna blede,
Kaže pot popotnikam,
K nam skoz' okno gleda.

Dober večer, lahko noč!
 Zvezde nam želijo,
 Ki na nebu bliskajoč
 Pokoj dol' rosijo.

Dober večer, zvonček moj!
 Kadar grem počivat,
 Dober večer mi zapoj,
 Večno luč zavživat.

A. M. Slomšek.

8. Kánon.

Ptičice v logu prepevajo,
 Milo prepevat nas vabijo.

9. Telovadba.

Telovadba nam veselje bodi,
 Ki k pogumu in junaštvu vodi,
 Udom daje gibičnost, čverstobo,
 Tóžnost nam odganja in lenobo!

K vajam torej pridno se zberimo,
 V red in versto se lepó vstopimo,
 Vsak poslušaj, pázi, da prav skače,
 Delaj na ukaz in ne drugače!

Telovadbo obiskujmo radi,
 Čversti zdaj smo, zdrávi in še mládi,
 Mlada v žilah nam se kri pretaka,
 Gibična je mišica še vsaka.

Na vadišče urno tjà hitimo,
 Vaj telesnih, da ne zamudimo,
 Pridno naj se telovádi vsáki,
 Verli mladi smo še korenjaki!

Ljudomil.

10. Šolarček mlad.

Sem šolarček mlad,
 Veselo živim,
 Me vsak ima rad,
 Se pridno učim.

Kjer bivam, povsod
 Prav dobro mi je,
 Ker toljko dobrot
 Mi stvarnik daje.

Smejí se nebó,
 Raduje me cvet,
 Mi ptički pojó,
 Igra mi ves svet.

And. Praprotnik.

11. Kánon.

Zvon človeka vedno vábi,
Naj Boga nikdar ne zábi!

12. Kje sem domá?

Kje sem domá?
V nebesih sem domá;
To meni pravita
Vsa zemlja in nebo
In vsaka stvar lepo.

Kje sem domá?
V nebesih sem domá;
To vedno pričata
Mi solnce, mesec bled,
In vsake zvezde sled.

Kje sem domá?
V nebesih sem domá;
Kjer družba 'zvoljena
Se skupaj veseli,
In k sebi me želi.

Kje sem domá?
 V nebesih sem domá,
 Nisem tega svetá;
 Nebes se veselim,
 V nebesa prit' želim.

Kje sem domá?
 V nebesih sem domá;
 Svet sreče mi ne dá;
 Vsa zemlja le za me
 Dežela tuja je.

Kje sem domá?
 V nebesih sem domá,
 Nam Jezus krono dá.
 Tam je moj pravi dom,
 Kjer večno srečen bom.

A. M. Slomšek.

13. Zima.

Nesrečna zima mrazi me,
 In dolgo proč ne spravi se;
Ovbe!

Ledeni kriv'c in sever še,
 Nemilostljivo brije me;
Ovbe!

Pod snegom zemlja skriva se
In kakor merlič, taka je,
Ovbe!

Če solnce pa le iskre da,
Življenje zopet vse ima,
Ojá!

Po gorkem jugu pripelja
Spomlad se zopet pisana,
Ojá!

Spomlad veselo lice 'ma
In nam prijazno se smehlja,
Ojá!

Spet priletijo tičice,
In k petju tudi vab'jo me.
Juhe!

Ko slišim mile pesnice,
Me sili ukat serčice:
Juhe!

Bo prišla tudi kukov'ca,
In z drevja glasno kukala:
Kukú!

Jaz pa čem hvalit' stvarnika,
Ki zmiraj nas tak' rad ima.
Da, da!

14. Spomladanska.

Stvarnica je spala,
Pa zopet je vstala,
In prišla je zala
Pa ljuba spomlad.

Okrog veselice
Nam delajo tice,
In mlade cvetlice
Olepšajo vse

Nebó nam pričuje,
In svet oznanuje:
Bog Oče kraljuje,
V ljubezni čez nas.

Vse k petju me vabi,
In v serce me grabi,
Naj duša le zabi,
Kar žal'ga je b'lo.

Veselo 'čem peti,
In vsem razodeti:
Rad hotel objeti
Prijazno bi vse.

15. Kmetič.

Ko pomlad se bliža,
Svoj vertec gradim,
In orjem in sejem
In terte sadim.

Po letu koševam
Planine, deli,
In serpe bruševam,
Ko žito zori.

V jeseni gozdarim,
Otavo kosim,
Pšenico omlatim,
Pa grozdje mestim.

Po zimi počivam —
Kmet truden je vsak —
Orodje popravljam,
In puham tobák.

M. Vilhar.

16. Plevica.

Me smo deklice vesele,
Kakor bela rosa mlade,
In prepevamo kaj rade,
Kadar žito plejemo.

Urno, urno, sestre drage!
 Ves plevel iz plodne njive
 In sadike vse škodljive
 Urno naj populimo.

Krog in krog pojó škerlice,
 Proti solnčeku letíjo
 In molitvice puhtíjo
 Gor za njimi do nebá.

Urno, urno, sestre drage!
 Njive moramo popleti
 In potem pa pesen peti
 Večnemu na večno čast.

M. Vilhar.

17. Veseli hribček.

Bom hribček si kupil,
 Bom terte sadil,
 Prijat'lje povabil,
 Ga žnjími bom pil.

Tam gori za hramom
 Lep terstek stojí,
 Je z grozdem obložen,
 Da komaj derží.

Že čriček prepeva,
 Ne more več spat';
 V tergatev velewa,
 Spet pojdemo brat.

Konjiči škrebljajo,
 In voz'jo težko,
 Ker vince peljajo,
 Ki je presladko.

Prelepo rumeno,
 Ko čisto zlato,
 Le pijmo pošteno
 Prežlahno blago!

A. M. Slomšek.

18. Zjutraj.

Solnce milo prisvetilo
 Lepo nam je za goro,
 In zapeli so veseli
 Ptčki svojo pesnico.

Kak' cvetice in rosice
 Že po travi se bliščé!
 Cvetje klije, žlahtno dije,
 Č'belice po njem šume.

Vse raduje, oživljuje
 Zjutraj se in omladi;
 Tudi moje serce pòje,
 Stvarnika naj počastí!

Glej II. Berilo.

19. Na góro.

Na góro, na góro,
 Na sterme verhe!
 Tja kliče in miče
 In vabi serce.

Na góri cvetice
 Najzaljše cveto,
 In ptice preljube
 Naj slajše pojo.

Na góri pod mánoj
 Oblaki vise
 Nad mánoj višave
 Bliščijo vedre.

Na svòbodni góri
 Ni zemskih nadlog:
 Nad mánoj, pod mánoj,
 Krog mene je Bog.

Glej II. Berilo.

20. Lehko noč.

Svetlo solnce se je skrilo,
Vse na svetu potihnilo,
Vse odeva tiha noč,
Da zaspati nam je moč.

Svetle zvezde pa gorijo,
Tam na nebu se bliščijo,
Kakor bi nas angeljci
Doli z raja gledali.

Moja glav'ca je zaspana,
Moja postelj'ca postlana,
Ljubi angelj, varuh moj,
Mene varuj ti nocoj!

Ptičica in vsa živina,
Gospodarji in družina,
Vse počitka željno je,
Tiha noč zaziblje vse.

Oče! vi mi križ storite!
Mati! vi me pokropite!
Da prav lahko, sladko spim,
Blagoslov, da vaš dobim.

Jutri hočem zgodaj vstati,
Nečem zarje zaležati,
Bog mi svojo daj pomoč!
Oče, mati, lahko noč!

A. M. Slomšek.

21. Ločitev.

Oj hišica očetova.

Bog živi te!

Zdaj se ločiti morava,

Bog živi te!

A tega nihče ne pove,

Al' te kedaj bom vidil še;

Bog živi te!

Serce pa moje ti zvesto,

Bog živi te!

Do konca dni ostalo bo,

Bog živi te!

Skazala si mi milosti,

Ki moč jih pozabiti ni,

Bog živi te!

Ne zabi ti me, zvesti dom,

Bog živi te!

Če tudi te ostavil bom;

Bog živi te!

Naj noč in dan pri men' mude,

Se ljube tvoje misli vse!

Bog živi te!

Bog živi te! Še enkrat zdaj,

Bog živi te!

Pozdravljam te, domovja raj!

Bog živi te!

Obvaruj naju Bog oba,
 Ohrani zvestega serca!
 Bog živi te!

A. Leban.

22. Pastirska.

Na trati zeleni
 Ni šuma ljudi,
 Je ž'vinca pri meni,
 Me pet' veseli.
 Prijazno odpira
 Se gor' mi nebo;
 Se milo ozira
 V me božje oko.
 Pastirstvo izvoli
 Si Abelj najpred:
 Bogá on rad moli,
 Daruje od čed.
 Oko zavidljivo
 Je Kajnovu res,
 Al' Bog dopadljivo
 Dar gleda z nebes.
 So pri Betlehemu,
 Pastirci s'rotni,
 In znani le njemu,
 K' je stvarnik reči.

Njim angel Gospodov
 Oznani najpred:
 „Zveličar narodov
 Je rojen na svet.“

Za čedami z brati
 Tud' Jožef rad gre,
 Vse skoz' obderžati
 Nedolžno sercé.
 S'cer bratov zavidnost
 V Egipt ga prodá,
 Al' božja previdnost
 Ga v čast pripeljá.

In David bil tudi
 Pastirček je mlad:
 Se hvale ne vtrudi
 Gospodu spevat'.
 Pri ovčjem kerdelu
 Od Bóga poznan,
 Poglej, Izraelu
 Za kralja je dan.

Se tud' imenuje
 Sam Jezus pastir
 Nad svojimi čuje
 In vodi jih v mir.

O srečne dušice,
 K' se njega derže,
 So prave ovčice,
 Za njim le hite!

Pri Jezusu biti
 V ljubezni povsod,
 Za njim le hoditi,
 Kjer kaže on pot.
 To želje so moje,
 To Bog ti mi daj:
 Od milosti svoje
 Ne loči me kdaj.

Potem prepevâti
 Veselo jaz smem;
 Zakaj žalovati —
 Kaj bat' se ne vem!
 Če tudi zapira
 Oblak mi nebó,
 Se mило ozira
 V me božje okó.

Glej II. Berilo.

23. Kánon.

Oj mrak tihotni, razlivaj
 Na zemljo svoj hlad,
 Mir zdaj sercé sladek uživaj.
 Vsak bo naj mi brat!
 Svit lunin pa spremlja naj me
 V posteljico rahlo spat.

24. Predica.

Le predi, dekle, predi,
 Prav lepo nit naredi,
 Da se ne bo krotičila,
 In tud' ne tkalcu tergala.

Poštena je predica,
 In stara ta pravica,
 Da tisto dekle kaj velja,
 K' obleko vso domačo 'ma.

Kolovrat tiho teče,
 Naj tovar'sica reče,
 Kar je v nedeljo slišala
 Pri navku v cerkvi svetega.

Ti prejo tkal'c bo hvalil,
 Če ž njó ne bo se žalil,
 Pri Bogu boš pohváljena,
 Če ga ne boš razžalila.

Le predi prav vesela ;
 Boš lepe pesni pela,
 Kolovrat pojde rad okrog,
 Bo tekla lepše nit od rok.

Boš tanko nit storila,
 Da ne bi pozabila,
 Kakó življenje nežno je,
 Ki kakor nit preterga se.

Le pridno, dekle, predi,
 Prav lepo nit naredi ;
 Bo skoraj smert nit vtergala,
 Bo kon'c življenja tvojega.

Kar si boš tu naprela,
 Boš v večnost saboj vzela,
 Al' čednost' lepih sukujico,
 Al' pa pregrehe butaro.

A. M. Slomšek.

25. Lovska.

Trara, trara, trara,
 (4 krat).

26. Kánon.

Kak' prijetno je na večer,
Ko k počitku zvonček vabi.

27. Spomlad.

Sneg za to leto slovó je že vzel,
Hranil je starček svoj čamar* vesel,
Zebca** zapela,
S parne*** zletela;
„Nis' me še mrazek ti vzel!“

Slišiš po gaji prepevati tam!
Ptički veseli spet prišli so k nam,
Kak žvergolijo:
Tebe budijo:
„Lepa nedolžnost le vstán'!“

Tamkaj po polji, po njivcah, povsod
Zgodaj prepeva škorjančekov rod;
Kvišk' se podaja,
Lepo obhaja
Solnce veselega god.

* čamar == kosmata kapa (kučma).

** zebca == ščinkovec.

*** parna == skedenj.

Tamkaj, kjer solnce potoke srebri,
 Pen'ca vesela na verbi sedi,

Lepo prepeva,
 In se ogreva,
 Stvarnika svoj'ga česti.

Tebi stvarnica na smeh se derží,
 Ona zdaj novo obleko dobí:

Trate zelêne,
 Rož'ce rumêne,
 Jako nas to veselí! —

Črešnja vsa bela na griču stoji,
 Gleda na breskvo, ki v vertu cveti.

Vse razcveteno
 In omladeno
 Teb' se naproti smeji.

Vse se zdaj giblje, veselo živi,
 Cvetu na vsak'mu bučel'ca sedi,

Tam po ravnini,
 Lepi ledini
 Deček metulje lovi.

Tamkaj po solnčnih goricah poglej,
 Pridni pastirci kak imajo raj,

Ovčke pasèjo,
 Lepo pojèjo.
 Hola! — kak juckajo zdaj.

Mnogo veselja res spomlad nam dá,
 Urno pa nas do poletja peljá,
 Leto berž mine,
 Tud' jesen zgine,
 Zima nam roko podá.

Tak' bo minula tud' tvoja mladost,
 Tak' spremenila življenja sladkost;
 Vse bo minilo,
 Vse se stemnilo,
 Prišla bo smertna bridkost.

Orožen.

28. Pomladanjsko jutro na vodi.

Bega ob veslu
 Čolniček legak,
 Voda ga nese,
 Ko lastovko zrak.

Veter od juga
 Meglice topi,
 Solnce se zlato
 V valovih svetli.

Jásno obnebjé,
 Zelêno polje,
 Čúdes tisíc je
 Okolo vode.

Novemu novi
 Krasote se zbor,
 Lepšemu lepši
 Umiče prizor.

Tu o bregovih
 Vonjava cvetov,
 Daleč tam glave
 Planinskih verhov.

Cerkvice bele
 Tu niže od zád,
 Gledajo s hriba
 Na kočó, na grad.

Mesto prijazno
 In gozd in vasi,
 Berzo gibanje
 Okretnih ljudij.

V čolnu otročje
 Vriskanje glasno. —
 Mlado življenje,
 Kakó' si lepó!

Lujiza Pesjak.

29. Metuljček.

Metuljček, metuljček,
 Zakaj tak hitiš?
 Prezgodaj, oh ljubček,
 Okoli ferliš.

Saj ni še prijetlic.
 Rumelih nikjer,
 Pod solncem, pod luno
 Kraljuje še mir!

Kaj hočeš buditi,
 Cvetlice lepe,
 De dvignejo stajat
 Ledene glave.

Alj mene mar prašaš,
 Če jest še gorim?
 Če sem kaj pridobil?
 Če še kaj želim?

Metuljček, metuljček
 Ne prašaj za tó!
 Teb' sloboda cvete,
 Men' nikdar ne bó.

M. Vilhar.

30. Pri zibéli.

Ajaj, ajaj, ljubček moj!
 Dete trudno si nicoj;
 Ajaj, ajaj, dete moje:
 Ziblje mati ino poje:

Pridi, pridi gerlica,
 Boš mi dete zibala,
 Dete moje mehko spalo,
 In ne bode se jokalo.

Zvunaj lepo jagnjiče,
 Jagnje lepo belo je;
 Jagnje bode priskakljalo,
 Moje dete pozibalo.

Lepe rožice cvetó
 Belo ino pisano;
 Jutri bova zgodaj vstala,
 Bova lepe rož'ce brala.

Priletite angeljci,
 Vi nebeški družjeji;
 Bote dete mi var'vali,
 Njemu sladko spanje dali.

Kadar pridno dete spi,
 Ljubi Bog nad njim bedí,
 Kadar dete tiho aja,
 Bog mu sladke sanje daja.

Ajaj, ajaj, detece,
 In ne žali matere!
 K sebi te ne b'odem djala,
 Bog ne daj da b' te zaspala.

A. M. Slomšek.

31. Veseli otrok.

Otrok živim v veselji,
 Šaljivo se igram,
 Vse gre po mojej želji,
 Ker v serci mir imam.

Prepevam pesni glasne,
 Ko zjutraj se zbudim,
 In kadar dan ugasne,
 Odmolim ter zaspim.

Iv. Miklošič.

32. Kánon.

Ura v stolpu bije:
 Tik, tak, tik, tak,
 Majhna ura bije:
 Tike, take, tike, take,
 Tike, take, tik.

33. Lepa zahvala.

Neskončno vsmiljeni, dobri Bog!

Glej, k Tebi se ozremo,
Usliši svojih glas otrok,
Zahvalo ti dajemo!

Zahval'mo te za stariše,
Za ateja in mamo,
Pa tudi za učitelje,
Zahvalo tebi damo.

Za ljubi kruhek in za navk
Kater'ga smo zavžili,
Za ljubo zdravje in opravl,
Teb' hvala, Oče mili!

Poverni vsem dobrotnikom,
Ki dobro nam storijo:
Zahvale polne serca nam
Naj, Oče! teb' gorijo!

A. M. Slomšek.

34. Mlatič.

Opm. Vsaka kitica se začne in konča s besedami:

Urno cepič iz pod rok, pika poka,
pika pok!

Bratje naša doba je,
Hajd za rano na noge!

Vdarimo na polni snop!
Zlato zerne skakaj v strop!

Snope koj obernimo!
Krepko jih namlatimo!

Škupo strani, slamo v kraj!
Zlato zerne na veršaj!

Zadnič žito zvejajmo!
Vina semkaj, žejni smo!

M. Vilhar.

35. Popotnica vojaška.

Leží, leží ravnó poljé,
Po polji bela cesta gre;
Po cesti krepko stopajo,
Prelepi mladi fantje so.

Voj, hóla, hóla, fantje vi!
Kamo ste se namenili?
Se hočete podat' od nas,
Ki ljubimo iz serca vas?

Zdaj z Bogom vsi prijatelji,
Vi bratje, sestre, stariši!
Na vojsko gremo zdaj za vas,
Mogočen vojvod kliče nas.

Slovenci zdravi in mladi
 Smo urni, čversti in krepki,
 Imamo serce ino moč,
 Premagali bomo gredoč.

Veselo hočemo zapet',
 V Boga zaupanje imet';
 Pogumno bomo streljali,
 Sovražniki pa bežali.

Le naj ropoče in bobni,
 Iz tisoč topov naj gromi;
 Naj kroglice križem švigajo,
 Slovenci ne pobegnejo.

Pred nami pada vse okrog,
 Za nas skerbi naš ljubi Bog.
 Ne bode nas vlovila smert,
 Da b' ravno pekel bil odpert.

Mladenči serčni bodimo!
 Bog Sabaot nas var'val bo!
 Sovražnika požene strah
 Pred nami, kakor veter prah.

A. M. Slomšek.

36. Dete v zibéli.

Dete le spančkaj, moj ljubček si ti,
Svoje nedolžne zatisni oči.
Mirno pokojno krog tebe naj bo,
Dete le spančkaj, le spančkaj sladko.

Ajaj in spančkaj, moj ljubček sladko,
Čas se ti steka, ko čisto zlato.
Serček prelubi, bojim se za te,
Leta mladosti prenašlo hite.

Ljudomil.

37. Ljubezen do domovine.

Kdor ima serce,
Zna za dom solze,
Za slovenske domovine raj;
Za njo rad živi,
Za njo hrepeni,
Njo, le njo bo ljubil vekomaj.

Čversti Kranjcev rod,
Čist prebiva tod,
Oj prijaznost čista tu cvete.

Vsak prijatla 'ma,
 Zvest' objame ga,
 Ta navada stara tukaj je.

Od snežnih planin
 Do tertic dolin
 Mile pesnice povsod pojó.
 Kranj'c je rad vesel,
 Kaj, da bi ne pel,
 Njemu pesni iz serca tekó.

Bl. Potočnik.

38. Zjutraj.

Solnce čez hribček gré,
 Luna pa za goré;
 Zvezdice presvitlé
 Se potopé.

Solnce čez hribček gré,
 Rožice se budé,
 V rosi pa njih glavé
 Krasno bliščé!

Solnce čez hribček gré,
 Ptičice žvergolé,
 Žarkov se veselé,
 K nebu leté.

Solnce čez hribček gré,
 Pesni v nebo doné;
 Rajati tudi smé
 Moje sercé.

M. Vilhar.

39. Po jezéru.

Po jezéru
 Bliz' Triglava
 Čolnič plava
 Sim ter tje;
 V čolnu glasno
 Se prepeva,
 Da odmeva
 Od gore.
 Mile tice
 Po dolinah
 In planinah
 Se bude:
 Ker so čule
 Pesen mojo,
 Vsaka svojo
 Žvergole.

Ribam serca
 Vsem igrajo,
 Da skakljajo
 Nad vodó.

Še valovi
 Šepetajo
 In šumljajo
 Med sabó.

Tukaj Slava
 Vence vije,
 Serce bije
 Nam gorkó!

Čujte gore
 In bregovi,
 Da sinovi
 Slave smo!

M. Vilhar.

40. Kánon.

Svetlo solnce se je skrilo;
 Lahko noč, lahko noč!
 Vse je potihnilo,
 Spijo vsi naj milo;
 Lahko noč!

41. Na sprehodu.

Škerjanec, kaj bežiš iz trave,
Ne plaši se, ti znanec moj!
Saj nemam zate jaz nastave,
Nikar ne beži pred menoj!

Al' več me ne poznaš od lani,
Ko hodil sem poslušat te?
Zdaj zopet so mi dnevi dani,
Da veselil bi s tábo se.

Zató ne skrivaj se pred mano,
Ne bom veselja ti kalil,
Saj vém, družíco da izbrano,
In gnezdece si spet dobil.

Le dvigni se v višave jasne,
Žvergòli in vesélo pój!
Vživájva srečna dneve krasne,
Ostani le prijatelj moj!

Fr. Ser. Cimperman.

42. Otok bleški.

Otok bleški,
 Kinč nebeški
 Kranjske zemlje ti!
 Ven'c iz raja
 Te obdaja,
 Vse se veseli.
 Vali igrajo,
 Ribce imajo
 Dobrovoljni ples;
 Ladja giblje
 Se in ziblje
 Nas h Kraljic' nebes.

Z vrhne srede
 Skale blede
 Stari Grad je rob;
 Čez od Grada
 Mutast strada
 Stermi Babji Zob.
 Kdor si tukaj,
 Le zaukaj
 Tu brez vse skerbi!
 Krajna mati
 V svojem slati
 Draga naj živi!

K. Huber.

43. Vse mine.

Kje so moje rožice,
 Pisane in bele,
 Moj'ga serca ljubice?
 Žlahtno so cvetele?
 Oj spomlad je šla od nas,
 Vzela jih je zima, mraz.

Kje so moje tičice,
 Kam so zdaj zletele,
 Oh nedolžne pevčice
 Kak' so žvergolele? —
 Zanjke b'le nastavljene;
 Tič'ce so se vjele vse.

Kje je hladni potok moj,
 Rib'ce je napajal,
 Kjer mušic premnogi broj
 Vsaki dan je rajal?
 Vel'ka vel'ka sůša b'la
 Zemlja je popila ga.

Hitro, hitro mine čas
 Ljube tud' mladosti,
 Kmal' ne bo ga več pri nas,
 Blizo smo starosti.
 Pridni toraj bodimo
 Časa da ne zgubimo.

Orožen.

44. Siničja tožba.

Stoji učilna zidana,
 Pred njo je stara jablana.

Ta jablana je votel panj,
 Sinica znosi gnezdo vanj.

Sinica zjutraj prileti,
 Na šolskem oknju obsedi.

Na oknu kljunček svoj odpre,
 Takó prepévati začne:

„Poslušaj me učitelj ti!
 Kako se pod tobój godí.“

„Vsi déčki tvoji me črté,
 Povsód lové, povsód podé.“

„Zalézli moj so ptičji ród,
Iz gnezda vrgli ga za plót.“

„Mladički tam pomrli so,
Oči svetlé zaprli so.“

„Grdobe trde páglave!
Mastí ste vrédni léskove.“

„Kdor v gnézdú ptičice loví,
Ta v srcí svojem priden náj!“

M. L.

45. Pri telovadbi.

Konec uka,
V kràj' je muka,
Radost pride spet,
Pridni vsi bodimo
Reda se deržimo,
Ki nam bodi svet.

Oproščèni
V svét zelèni
K telovádbi v skók!
Tamkaj brez zamude
Očverstimo ude
Svojih rók in nóg!

V bók se vprímo,
Tjakaj zrímo,
Kjer vkažnik stojí,
In s telésom, z dúhom,
Z vidom in poslúhom
Nánj pazímo mi!

Zdaj dvigánje,
Zdaj gibánje
S trupom al' z glavó!
Jáčimo si žile,
Rókam, nôgam síle
Vsak dan naj rastó.

Vaja prava
Hrana zdrava
Je za vse mladó!
Ker nam vaja prava
Dušo okrepcáva,
Dušo in teló!

M. L.

46. Poziv k petji.

Čuj škerjančka, tam v višavah
 Sladko nam prepeva!
 V milih solnčnih si bliščavah
 Serčice ogreva.
 Živih pesnic glas
 Vabi k petji tudi nas;
 Toraj pevajmo
 In veselje uživajmo!

Ljudomil.

47. Kánon.

Z mano bratec milo pevaj,
 Glase svoje čisto vbiraj.

48. Lahko noč.

Solnce zahaja, mrak razvezuje
 Po obzoru svojo moč;
 Sanek razvija svoje omrežje,
 In vse diha lahko noč!

F. M.

49. Kánon.

Dobra roka, serce milo
Ima tu in tam plačilo.

50. Savica.

Noč na nebu zvezdice prižiga,
V jezeru njih svit pri svitu miga.
Nič miru ne dramí tihega;
 Le Savica, hči kraljeva,
 Pribobni in pesen peva:
Od nje doma slavno-mirnega.

Megla zgine, jutra zor vzdig'vati
Mladi dan začne se oživljati,
Vsa narava radost diha le;
 In Savica, hči kraljeva,
 Pribobni in pesen peva:
Da serce slovensko milo je!

Kak' pod šumnim slapom kam'nje pleše,
Ki ga val od terde skale kreše,
In v vertincih urno suče krog!
 In Savica, hči kraljeva,
 Pribobni in pesen peva:
Rod slovenski brani ljubi Bog!

Dr. Lov. Toman.

51. Kánon.

Cvetice cvetejo nam vsako pomlad,
In zemlja daruje pogosto nam sad;
Alj leta človeška le enkrat cvetó,
Le enkrat obhaja se leto mladó.

52. Kánon.

Ko pomlad premila
Vernila se k nam,
Je ptičke zbudila,
Da pojejo nam.

K a z a l o.

Broj	Stran
1. Mirno, tiho!	3
2. Pridni otrok	3
3. Mali vojaci	4
4. Poštar	5
5. Mladi ribič	5
6. Žari se dan, ne bodi zaspan (Kánon)	6
7. Dober večer	6
8. Ptičice v logu prepevajo (Kánon)	7
9. Tolovadba	7
10. Šolarček mlad	8
11. Zvon človeka vedno vabi (Kánon)	9
12. Kje sem domá?	9
13. Zima	10
14. Spomladanska	12
15. Kmetič	13
16. Plevica	13
17. Veseli hribček	14
18. Zjutraj	15
19. Na goro	16
20. Lehko noč	17
21. Ločitev	18
22. Pastirska	19
23. Oj mrak tihotni razliva! (Kánon)	22
24. Predica	22
25. Lovska	23

Broj	Stran
26. Kak' prijetno je na večer (Kánon)	24
27. Spomlad	24
28. Pomladanjsko jutro na vodi	26
29. Metuljček	28
30. Pri zibéli	29
31. Veseli otrok	30
32. Ura v stolpu bje (Kánon)	30
33. Lepa zahvala	31
34. Mlatič	31
35. Popotnica vojaška	32
36. Dete v zibéli	34
37. Ljubazen do domovine	34
38. Zjutraj	35
39. Po jezeru	36
40. Svetlo solnce se je skrilo (Kánon)	37
41. Na sprehođu	38
42. Otok bleški	39
43. Vse mine	40
44. Sinčja tožba	41
45. Pri telovadbi	42
46. Poziv k petji	44
47. Z mano bratec mlo pevaj (Kánon)	44
48. Lahko noč	44
49. Dobra roka, serce mlo (Kánon)	45
50. Savica	45
51. Cvetice cvetejo nam vsako pomlad (Kánon)	46
52. Ko pomlad premila (Kánon)	46

